

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.
www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan Kara
Yargıtay 13. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut Coşkun
Yargıtay 23. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih Akdoğan
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17
E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde temsalcimiz yoktur. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2020

**Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı
izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle
kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.**

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in
a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior
expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayınlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER
CONTENTSHAKEMLİ MAKALELER
PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Âdem Dölek
Prof. Dr. İbrahim Özbay

Hadis Metinlerinde ve Türk Hukuk Mevzuatında Borçların
Ödenmemesinin Sonuçları

*The Consequences Of The Non-Payment Of Debts In The
Hadith Texts And Turkish Legislation 15-54*

Serdar Mutta

Cevap ve Düzeltme Hakkı ve Uygulanmamasının Cezai
Yaptırımları

*Right To Reply And Rectification; And Penal Sanctions Due To
Non-Implementation..... 55-92*

Erdoğan İshakoğlu

Yargıtayın Yeniden Yapılandırılmasına İlişkin Görüş ve
Önerilerim

*My Opinions And Suggestions Concerning Restructuring Of
The Court Of Cassation 93-116*

Serdar Çelikel

Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu'na Göre
Arabulucunun Hukuki, Cezai ve Disiplin Sorumluluğu

*Legal, Criminal And Disciplinary Responsibility Of The
Mediator According To The Law On Mediation In Civil
Disputes 117-168*

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Salim Yunus Lokmanoğlu

Maluliyet Tespiti Hakkındaki Yönetmeliklerin Zaman
Bakımından Uygulanmasında Yargı Kararları

*Judicial Decisions In The Implementation Of The Regulations
On Disability Determination In Terms Of Time* 169-198

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Doç. Dr. Turan Şahin

Paylı Mülkiyette Paylaşma

Sharing In Shared Ownership..... 199-235

Ümit İlker Özcan

6102 sayılı Türk Ticaret Kanununa Göre Geçmişe Etkili
Sigorta Sözleşmesi ve Geçersizliği

*According To Turkish Commercial Code Law No.6102,
Retroactive Insurance And It's Invalidity* 237-253

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

**HADİS METİNLERİNDE VE TÜRK HUKUK MEVZUATINDA
BORÇLARIN ÖDENMEMESİNİN SONUÇLARI**

***THE CONSEQUENCES OF THE NON-PAYMENT OF DEBTS IN
THE HADITH TEXTS AND TURKISH LEGISLATION***

**Prof. Dr. Âdem DÖLEK¹
Prof. Dr. İbrahim ÖZBAY²**

ÖZ

Borçların ödenmesi, sosyal düzen kuralları içinde gerek din gerek ahlâk ve gerekse hukuk kurallarının bir gereğidir. Zira borçların zamanında ödenmesi, alacaklıya karşı dürüst davranılması ve borcun geciktirilmemesi gibi davranışlar, din, ahlâk ve hukuk kurallarının ortak bir kesişme alanını oluşturmaktadır.

Din ve hukuk kuralları bakımından önem arz eden bu konu, iki farklı disiplin olan hem hadis hem de Türk hukuk mevzuatı bakımından birçok sonuçları beraberinde getirmektedir.

Çalışmanın ilk kısmında, Hz. Peygamberin borcun ödenmemesine ilişkin hadisleri ele alınıp incelenmiştir.

Çalışmanın ikinci kısmında Türk hukuk mevzuatında borcun ödenmemesinin sonuçları ele alınmıştır.

Bu çalışma, hem borçların ödenmemesinin sonuçlarının maddî ve manevî bakımdan araştırılması hem de disiplinler arası bir çalışma olması bakımından önem arz etmektedir.

Makalenin Geliş Tarihi : 14/10/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/12/2019

¹ Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Hadis Anabilim Dalı, e-mail: adolek@erzincan.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7494-1151>

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Medenî Usûl ve İcra-İflâs Hukuku Anabilim Dalı, e-mail: ibrahim.ozbay@gop.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3820-6501>

Anahtar Kelimeler: Borç, hukuk, hadis, din, ahlak.

ABSTRACT

The payment of debts is a requirement of the rules of religion, morality and law within the rules of social order, since behaviors, such as timely payment of debts, being honest with the creditor and not delaying the payment of debts constitute a common intersection area of religion, ethics and legal rules.

The issue, which is important in terms of religious and legal rules, leads to /(draws) many conclusions in terms of both hadith and Turkish legislation, which constitute two different disciplines.

In the first part of this article, the expressions related to the subject are examined and many of the hadiths are discussed.

In the second part of this article, the consequences of non-payment of debts in Turkish legislation are discussed.

This article is important for being a material and moral research of the consequences of the non-payment of debts and being an interdisciplinary study.

Keywords: Debt, law, hadith, religion, morality.

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

**CEVAP VE DÜZELTME HAKKI VE UYGULANMAMASININ
CEZAI YAPTIRIMLARI**

***RIGHT TO REPLY AND RECTIFICATION; AND PENAL
SANCTIONS DUE TO NON-IMPLEMENTATION***

Serdar MUTTA*

ÖZ

İletişim çağı olarak adlandırılan günümüzde, basın ve ifade hürriyetinin serbestçe kullanılması temel haklar kapsamında kabul edilmiştir. Bu hakkın serbestçe kullanılmasının temini kadar, kullanılması sırasında başkalarının kişilik haklarına saldırı teşkil edebilecek durumlarda sınırlandırılması da büyük önem arz etmektedir.

Kural olarak basın ve ifade hürriyetinin sınırlandırılmaması esas olarak kabul edilmekte ise de silahların eşitliği gereği bu hakkın kullanımından kişilerin şöhret ve hakları zarar görmüşse, zarar gören bu kişilere kendilerini aynı yöntemle ifade edebilme ve bireyleri doğru bilgilendirebilme hak ve imkanını tanımak gerekir.

Hukukumuzda cevap ve düzeltme hakkı olarak isimlendirilen bu hak, haberleşme hakkı ile kişilik hakkı arasında doğabilme ihtimali olan çatışmanın çözüm noktası olması bakımından bu hakkın kullanılması ve bu hakka riayet edilmemesi durumunda müeyyidesinin belirlenmesi büyük önem teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cevap ve Düzeltme Hakkı, Basın Özgürlüğü, İfade Özgürlüğü, Kişilik Hakları, Cezai Yaptırımlar.

ABSTRACT

Today's world, which is called as communication age, exercise of freedom of press and expression is admitted within fundamental

Makalenin Geliş Tarihi : 20/11/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 22/01/2020

* Yargıtay 12. Hukuk Dairesi Üyesi, e-mail: serdarmutta@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0343-3226>

rights. It is of great importance to assure this fundamental right's free exercise, however, it is also important to limit it when it violate one's personal rights.

Even though not limiting freedom of speech and press is accepted as a rule, if someone's reputation or rights is violated as a consequence of these freedoms, due to the need of equality of arms principle those whose rights were violated should be granted the opportunity of expressing themselves with the same manner and they should be granted right to inform people correctly.

In our law system this right is called as right to reply and rectification. Due to the possibility of arise of a conflict between communication right and personal right, right to reply and rectification is the solution to this conflict. Moreover, in this respect the exercise of this right is really important and if this right is disregarded it is significant to designate the panel sanctions.

Keywords: Right to Reply and Rectification, Freedom of Press, Freedom of Speech, Personal Rights, Criminal Offences.

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

**YARGITAYIN YENİDEN YAPILANDIRILMASINA İLİŞKİN
GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİM*****MY OPINIONS AND SUGGESTIONS CONCERNING
RESTRUCTURING OF THE COURT OF CASSATION*****Erdoğan İSHAKOĞLU*****ÖZ**

Mukayeseli hukuk açısından bakıldığında, bazı batılı demokratik devletlerde son dönemlerde Yargıtaya veya Yargıtayın işlevini gören yüksek mahkemeye içtihat tutarlılığını sağlama gibi klasik yüksek mahkeme yetkilerinin yanı sıra (yargısal olsun veya olmasın ya da kısmen yargısal nitelik taşıyan) yeni görev ve fonksiyonların da verildiği gözlemlenmektedir. Zira bu bir kısım gelişmiş batı demokrasilerinde Yargıtaya ve diğer yüksek mahkemelere bazı yeni görev ve yetkiler verilmesinin temel sebebi, en üst derecedeki bu mahkemelerin lider adalet aktörü olmasından kaynaklanan yüksek profili ile ülkelerinde önemli ve etkin hukuki rol üstlenmeleridir.

Türk Yargıtayı, kuruluşundan bu yana geçen 151 yıl içerisinde sahip olduğu zengin kurumsal bilgi birikimi ve tecrübesinden de istifade ederek Türk yargısı için çok önemli fonksiyonları başarı ile ifa etmiş ise de; kurumsal kapasitesinin yeni görevler ve yeni (ya da güçlendirilmiş) bir kurumsal yapı ile takviye edilmesi durumunda Yüksek Mahkememizin çok daha fonksiyonel şekilde görev icra etme imkanı bulacağı, dolaısıyla hem itibarı hem de güvenilirliğini artıracığı muhakkaktır.

Bu konudaki görüş ve önerilerimi sistematik olarak arz etmek amacıyla iki başlık altında sunacağım. Bu başlıklardan birincisi “içeriğe ilişkin görüş ve önerilerim”, ikincisi ise “yönteme ilişkin görüş ve önerilerim”dir.

Mukayeseli hukuktaki örneklerden yararlanarak ve ihtiyaç analizi yaparak, birinci başlık altında Yargıtayımızın iki önemli yeni görev üstlenmesi yönünde somut önerilerde bulunacağım. İçeriğe ilişkin öne-

Makalenin Geliş Tarihi : 09/12/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 22/01/2020

* Yargıtay 19. Ceza Dairesi Üyesi, e-mail: yr34084@yargitay.gov.tr.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9479-036X>

rilerimden birincisi, Yargıtayımızın (ve idari yargı alanında ise Danıştayımızın) yasa ve diğer mevzuat değişiklikleri konusunda sistematik olarak yıllık bazda hazırlayacağı bir rapor ile her yıl TBMM'ne ve idari makamlara somut önerilerde bulunmasıdır.

İçeriğe ilişkin ikinci önerim ise, belirli koşulların varlığı halinde Türk Yargıtayına da bazı Avrupa ülkelerinde olduğu gibi alt derece mahkemelere istişari ve öncül görüş verme yetkisinin tanınması ve bu suretle “önleyici hukuk” temelinde mevzuatın yeknesak uygulanmasına katkıda bulunması olacaktır.

Ülkemizde adli yargı alanındaki yüksek mahkeme olan ve lider rolü oynayan Yargıtayımızın en önemli fonksiyonu tabi ki, hukukun tüm ülkede eşit şekilde uygulanmasını sağlamak ve hukuki denetim yapmak şeklinde yargısal alanda olmakla birlikte; bu iki önemli ek görev ve fonksiyonu da üstlenmesi hususu mukayeseli hukuktan da yararlanarak tartışılmalı ve değerlendirilmelidir.

Yönteme ilişkin önerim ise Yargıtayın yeniden yapılandırılarak bünyesinde en az 6 yeni ihtisas komisyonunun kurulması ve bu suretle kurumsal kapasitesinin güçlendirilmesi yönünde olacaktır. Kurulmasını önerdiğim 6 ihtisas komisyonundan en önemlileri;

- “Mevzuat Değerlendirme ve Yıllık Rapor Hazırlama Komisyonu”,
- “İçtihat Farklılığı Bulunan Konuları Belirleme ve Bu Konularda İçtihat Birliğini Sağlamak Amacıyla İstişari Görüş Bildirme ve Tavsiyede Bulunma Komisyonu”,
- “TC Anayasa Mahkemesi” ve “Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi” Kararlarını İzleme ve Değerlendirme Komisyonu”dur.

Anahtar Kelimeler: Yargıtay ve yüksek mahkemeler, mukayeseli hukuk, yüksek mahkemelerin yeniden yapılandırılması, yüksek mahkemelerin yeni misyonları, içtihat uyumunu sağlamada yeni metodlar, kurumsal kapasitenin güçlendirilmesi, Yargıtayın bünyesinde daimi ve geçici ihtisas komisyonlarının ihdas edilmesi, Yargıtayın yıllık rapor hazırlaması.

ABSTRACT

In terms of comparative law, recently it is observed that in some western countries, new missions and functions have been given to Court of Cassations (whether or not judicial & partly judicial) in addition to

ordinary competences such as ensuring consistency of jurisprudence, which is one of ordinary competence of court of cassations / supreme courts. Main reason of conferring to some new competences and missions to court of cassations and supreme courts in these developed western democracies is that these court of cassations/supreme courts are leader judicial actors having high profile and and perform important and effective legal role in their countries.

In spite of the fact that, as being the place of substantial knowledge and vast experience with its structure, The Turkish Court of Cassation have been exercising significant functions and missions with success in Turkish legal system for 151 years; it is obvious that by conferring new missions and by reinforcing organizational structure of that Court, it can also perform its responsibilities more functional and more success, as its capacity will increase with its reputation and trustworthiness.

I will submit my opinions and suggestions in two chapters in order to ensure systematic approach. The first one is “my opinions and suggestions pertaining to content; second one is that “my opinions and suggestions related to method/procedure.

Benefiting from comparative law and making needs analysis, I would like to suggest concrete proposals containing two important new additional duties/missions should be undertaken by Turkish Court of Cassation under the first chapter.

The first of my suggestions related to the content is that Turkish Court of Cassation (also Council of State -in administrative law field-) should submit systematic and annual report containing concrete proposals about the amendment of acts/laws and other legislations to Turkish Parliament (Turkish Grand National Assembly) and to administrative authorities as well.

My second suggestion about the content is that vesting the authority to the Turkish Court of Cassation, which is to be named, giving advisory and a priori legal opinions for the courts of first instance and for the court of appeals, under certain conditions, to ensure similar application / interpretation of legislation, as it is likely in most European States.

In spite of the fact that, currently the most significant function of the Court of Cassation which bearing the leader role in Turkey is mainly being the provider of consistent implementation of laws and making legal audits in judicial field; conferring these two additional new missions and functions should be discussed and assessed in our Country by taking into consideration comparative law.

My suggestion regarding the method is restructuring the Court of Cassation over strengthening its institutional capacity by establishing 6 new specialized/expertise commissions. The most significant of these commissions/ committees may be named as

- “The Commission for Assessment of Legislations and Preparation of Annual Reports”,
- “The Commission for Giving Advisory Opinion and Legal Recommendations” with the aim of detection of diverse jurisprudence and providing the unification of legal precedents; ,
- “The Commission for Monitoring and Assessing the Judgments of Turkish Constitutional Court and European Court of Human Rights.

Keywords: Court of cassation and supreme courts, comparative law, restructuring of the supreme courts, new missions of supreme courts, new methods for ensuring the consistency of case law (jurisprudence), strenghtening of institutional capacity, setting up the permanent and provisional speacialized committees within the structure of the Court of Cassation, preparation of annual report by Court of Cassation.

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

**HUKUK UYUŞMAZLIKLARINDA ARABULUCULUK
KANUNU'NA GÖRE ARABULUCUNUN HUKUKİ, CEZAI ve
DİSİPLİN SORUMLULUĞU*****LEGAL, CRIMINAL AND DISCIPLINARY RESPONSIBILITY
OF THE MEDIATOR ACCORDING TO THE LAW ON
MEDIATION IN CIVIL DISPUTES*****Serdar ÇELİKEL *****ÖZ**

Arabuluculuk bir faaliyet alanı olarak 22/06/2012 tarih ve 28331 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu ile hukuk sistemimize girmiştir. Yeni bir faaliyet alanı olması nedeniyle beraberinde bazı hukuki sorunlar da ortaya çıkmıştır. Öncelikle arabulucu idare hukuku ve ceza hukuku yönünden bir kamu görevlisi midir? Sorumluluğu kamu görevlilerinin statüsüne göre mi belirlenecektir? Buna göre arabulucunun hukuki ve cezai sorumluluğunun kapsamı ne olacaktır? Sorularının tartışılması ve cevaplandırılması gerekmektedir. Biz de çalışmamızda bu sorulara cevap bulmaya çalıştık.

Anahtar Kelimeler: Arabulucu, arabulucu sözleşmesi, hukuki sorumluluk, cezai sorumluluk, kamu görevlisi.

ABSTRACT

Mediation as a activity area was published in the Official Gazette No. 22/06/2012 date and enacted Act No. 28331 6325 Law Disputes Mediation law has entered into our legal system. Due to a new activity area with some legal issues. First of all, the mediator administrative law and criminal law in terms of a public official? Responsibility will be determined according to the status of public

Makalenin Geliş Tarihi : 26/04/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/12/2019

* Yargıtay Tetkik Hakimi, Kişisel Verileri Koruma Kurumu'nda Geçici Görevli,
e-mail: serdarcelik655@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8406-2019>

officials, according to civil and criminal responsibility of the mediator what will be the scope of the discussion of the question and must, reviewers we study, we tried to find the answer to these questions.

Keywords: Mediator, mediator agreement, legal responsibility, criminal responsibility, public officer.

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

**MALULİYET TESPİTİ HAKKINDAKİ YÖNETMELİKLERİN
ZAMAN BAKIMINDAN UYGULANMASINDA YARGI
KARARLARI**

***JUDICIAL DECISIONS IN THE IMPLEMENTATION OF THE
REGULATIONS ON DISABILITY DETERMINATION IN TERMS
OF TIME***

Salim Yunus LOKMANOĞLU³

ÖZ

Günümüzde trafik ve iş kazasına karışan binlerce kişi yaralanma ve işgöremezlik durumuyla karşı karşıya kalmaktadır. Bu gibi kazalar nedeniyle mahkemelerde görülen tazminat davalarında talep edilen tazminat miktarı tayin ve tespit edilirken kişinin gördüğü zararın belirlenmesi büyük önem taşımaktadır. Kişinin kaza nedeniyle hangi oranda çalışma gücünü kaybettiği ve maluliyet oranı yürürlükteki mevzuat hükümlerine dayanılarak ilgili kurumlardan temin edilen sağlık raporlarıyla tespit edilebilmektedir. Mahkemeler eliyle görülen davalarda maluliyet oranı tespit edilirken birbirinden farklı uygulamalara rastlanıldığı, Yargıtay tarafından maluliyetin usulüne uygun olarak tespit edilmediğinden bahisle çeşitli kararlar verildiği gözlemlenmektedir.

Çalışmamızda, ilgili hukuki düzenlemeler ve yargı kararları ortaya konularak maluliyet kavramı, özellikle trafik kazalarında zaman bakımından maluliyet oranı tespit edilirken hangi kriterlerin esas alınmakta olduğu, maluliyet tespitinde yaşanan güncel sorunlar ve hukukumuzda maluliyet tespitine esas hukuki düzenlemelerin yeterli

Makalenin Geliş Tarihi : 04/12/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 22/01/2020

1 * Ankara 12. Asliye Ticaret Mahkemesi Hakimi, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Özel Hukuk Ana Bilim Dalı Doktora programı öğrencisi, e-mail: salim.yunus.lokmanoglu@adalet.gov.tr.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8991-6960>

** Bu çalışmadaki kişisel görüşler akademik bir amaç niteliğinde olup, hali hazırda yapılan hakimlik görevi nedeniyle mahkemeyi bağlayıcı olacak nitelik taşımamaktadır.

olup olmadığı konuları genel olarak anlatılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Maluliyet, İşgöremezlik, Yargı kararlarında maluliyet, Trafik kazası.

ABSTRACT

Today, thousands of people involved in traffic and occupational accidents face injuries and inability to work. It is of great importance to determine the amount of compensation suffered by the person in determining the amount of compensation claimed in the compensation proceedings before the courts due to such accidents. The rate at which the person loses work capacity due to an accident and the disability rate can be determined by the health reports provided by the relevant institutions based on the provisions of the legislation in force. It is observed that different practices are encountered in determining the rate of disability in the cases seen by the courts and various decisions are made by betting since the disability cannot be duly determined by the court of cassation.

In our study, the related legal regulations and judicial decisions are put forward and the concept of disability, in particular the criteria for determining the disability rate in terms of time in traffic accidents, the current in determining disability and whether the regulations in our law will be tried to be explained in general.

Keywords: Disability, Inability to do work, Disability in judicial decisions, Traffic accidents.

PAYLI MÜLKİYETTE PAYLAŞMA
SHARING IN SHARED OWNERSHIP

Doç. Dr. Turan ŞAHİN*

ÖZ

Paylı mülkiyet, birden çok kimsenin maddi olarak bölünmüş olmayan bir şeyin tamamına belli paylarla malik olmasıdır. Bu bağlamda birden çok kimse arasında mülkiyet birliği oluşmaktadır. Ancak paydaşlar arasındaki bu birliğe ilişkin karar alma, yönetim, tasarruf gibi alanlarda problemler çıkmaktadır. Nitekim kanun koyucu da paylı mülkiyetin sona ermesine ilişkin olmak üzere paylaşma ile sona ermeyi düzenlemiştir. Konu, uygulamada sıklıkla karşılaşılan bir konu olduğundan özellikle yargı kararları da dikkate alınmak suretiyle inceleme yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Paylı Mülkiyet, Paylaşma, Anlaşmaya Dayalı Paylaşma, Mahkeme Kararına Dayalı Paylaşma.

ABSTRACT

Shared ownership means that more than one person owns whole of something that is not materially divided by having certain shares of that thing. In this context, unity of property occurs among multiple person. However, problems occur in are as such as decision-making, management and disposals related to this unity among the stake holders. As a matter of fact, the law-maker regulated the ending by sharing related to ending the shared ownership. Since the subject is a frequently encountered issue in practice, an examination has been carried out especially considering the judicial decisions.

Makalenin Geliş Tarihi : 11/09/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/12/2019

* Kırıkkale Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Ana Bilim Dalı,
e-mail: turanhukuk6671@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2898-8033>

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

Keywords: Shared Ownership, Sharing, Agreement-Based Sharing, Court Decision-Based Sharing.

Cilt/Volume: 46 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2020

**6102 SAYILI TÜRK TİCARET KANUNUNA GÖRE
GEÇMİŞE ETKİLİ SİGORTA SÖZLEŞMESİ
ve GEÇERSİZLİĞİ**

***ACCORDING TO TURKISH COMMERCIAL CODE Law No.6102,
RETROACTIVE INSURANCE and IT'S INVALIDITY***

Ümit İlker ÖZCAN*

ÖZ

Sigorta sözleşmesi, sigortalının gelecekte ortaya çıkma ihtimali olan rizikolar sebebiyle meydana gelebilecek zararlara karşı kendisini güvence altına alan, sigortacı ile sigorta ettiren arasında akdedilen ve tam iki tarafa borç yükleyen bir sözleşme olup bununla sigortacının prim karşılığında bir kimsenin para ile değerlendirilebilir bir menfaatinin zarara uğratan rizikonun meydana gelmesi hâlinde zararını tazmin etmeyi ya da bir veya birkaç kimsenin hayat süreleri sebebiyle ya da hayatlarında gerçekleşen bazı olaylar dolayısıyla para ödemeyi veya diğer edimlerde bulunmayı yükümlendiği bir sözleşme olarak tanımlanmaktadır.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda sigorta sözleşmelerine ilişkin özel hükümler; zarar sigortaları ve can sigortaları; zarar sigortaları da kendi bünyesinde mal sigortaları ve sorumluluk sigortaları olarak iki başlık altında incelenmiştir. Sigorta sözleşmesinin etkisi, kural olarak, ileriye etkili olmakla birlikte bunun istisnası, mal sigortaları başlığı altında Kanunun 1458. maddesinde düzenlenmiş olan geçmişe etkili sigorta sözleşmesidir.

Anahtar Kelimeler: Sigorta sözleşmesi, geçmişe etkili sigorta sözleşmesi, sigortacı, sigortalı, sigorta ettiren.

ABSTRACT

Makalenin Geliş Tarihi : 31/12/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 22/01/2020

* Yargıtay 14. Hukuk Dairesi Tetkik Hâkimi, e-mail: umitilkerozcan@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6656-0244>

An insurance contract is a synallagmatic contract, concluded between an assurer, and a policyholder whose aim is to secure himself against damages that can possibly be caused by future risks. In this type of the contract, the assurer-in return of a premium- is obliged either to pay a compensation to the policyholder in case of an emergence of a risk that would cause a damage to his a financially estimated interest, or to pay a certain amount of money or carry out other legal acts.

Under the Turkish Commercial Code Law No.6102, specific provisions regarding insurance contracts are laid down under two chapters as: ‘casualty insurance’ and ‘life insurance’, where casualty insurances are also regulated in two categories as ‘property insurances’ and ‘liability insurances’. In principle; the insurance contracts hold a proactive effect, whereas, the exception to this rule is the retroactive insurance contracts, envisaged under article 1458 of the Code, in the chapter of property insurances.

Keywords: Insurance contract, retroactive insurance, assurer, insured, policyholder.